בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', כ"ז בשבט תשע"א (01 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ומבורך!

היום, ***כ"ז בשבט***, *בשנת תש"ג [1943], (לפני 68 שנה)* נקודת-המפנה במלחמת העולם ה-II: **סיום הקרב על סטלינגרד**. הפתעתם של הנאצים מתוצאות הקרב הגורלי זה היתה רבה ...
בקרב, שהחל באוגוסט 1942, ניהלו 2 קבוצות ארמיות של הצבא הגרמני – ובהם 114 דיוויזיות – מתקפה גדולה בכיוון הנהר וולגה שבברית המועצות [לשעבר]. זאת, במטרה ליצור תנאים לכיבוש הקווקז ואיזור הנפט של בקו [Baku], ו**לפרוץ דרך למזרח התיכון**. הצלחת המבצע היתה כרוכה בכיבוש העיר **סטלינגרד**. מול לחץ כבד של הגרמנים, נסוג הצבא האדום, וכעבור כחודש ימים, הגיעו כוחות הצבא הגרמני עד לפרברי סטלינגרד. מה-12 בספטמבר [**ראש השנה תש"ג!**] עד ליום 2 בפברואר [היום, כ"ז בשבט] ארך הקרב על העיר.
הפיקוד של הצבא האדום החליט להגן על העיר בכל מחיר, וזאת כדי לשבש את התכניות ההתקפיות של הגרמנים. הדיוויזיות הסובייטיות שהגנו על העיר ספגו אמנם אבידות כבדות ביותר, אבל הם הצליחו לבלום את התוקפים.
עד אמצע נובמבר הצליחו הגרמנים לכבוש את רוב שכונות העיר, ואף הגיעו בשלוש נקודות לשפת נהר הוולגה, אך ההגנה הסובייטית לא נשברה. קרבות הבלימה המוצלחים איפשרו לצבא האדום לרכז כוחות גדולים להתקפת נגד, והיא החלה ב-19 בנובמבר [י' בכסלו] 1942. מטרתה היתה כיתור הכוחות הגרמניים הלוחמים. את המבצע הזה ניהלו 3 חזיתות של הצבא האדום: 'דרום-מערב', 'דון' ו'סטלינגרד'. בחלוף 4 ימים בלבד, הושלם כיתור הארמיה ה-6 וחלק מארמיית השריון ה-4 של הצבא הגרמני, ובהן 22 דיוויזיות שלהן כ-330,000 חיילים! השלב הבא היה קרב על **חיסול הכוחות המכותרים**, והוא ארך, כאמור, עד היום, כ"ז בשבט. ביום זה **נכנעו שרידי הכוחות הגרמניים המכותרים**. בשבי הלכו 91,000 חיילים, וביניהם 20 גנרלים.
התבוסה בסטלינגרד השפיעה על גרמניה הנאצית, והוכרזו שם 3 ימי אבל. הניצחון [הסובייטי] בקרב שם למסע הכיבושים של הצבא הגרמני במזרח, והוא נסוג מאז נסיגה מתמדת מערבה עד לכניעתה של גרמניה הנאצית. הנצחון נתן עידוד כביר גם לתנועות ההתנגדות והמרי בארצות הכבושות. [האנציקלופדיה של השואה]

נב – גם נפוליאון ספג בשעתו תבוסה ברוסיה. גם בשבילו, בארץ הצארים היתה לו תפנית במסע הכיבוש שלו. נראה כי יש משהו באופי הרוסי שלא נכנע בקלות לכח...

§§§§§§§

מעניין לעניין, בדבר דומה...
כעבור 10 שנים, ב-**כז' בשבט**, בשנת תשי"ג [1953-5713], **ניתקה ברית המועצות** (דאז) את יחסיה הדיפלומטיים עמנו על רקע עלילת דם שקרית [שהחלה ב"משפט הרופאים"]. טענו הסובייטים כי התגלה ארגון טרוריסטי של רופאים יהודים, הקשורים לארגון ה"ג'וינט", שקשר קשר להתנקש בחייהם של מנהיגים סובייטים חשובים, כולל סטאלין עצמו. בתוך מספר חודשים הפכה המעצמה הקומוניסטית מתומכת נלהבת של ישראל לאחת המתנגדות הבולטות לה.
[ספר המאה]

"קוּמָה אֱלֹקִים, שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי-אַתָּה תִנְחַל בְּכָל-הַגּוֹיִם." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום גשום (אך נעים!) לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום ג', כ"ז בשבט תשע"א (01 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ועוד:

התדרדרות היחסים בינינו לבין בריה"מ הגיעה לשיאה כאשר ב-9 בפברואר 1953, בשעות הערב, חדרו אנשי 'מחתרת צריפין' לשטח הצירות הסובייטית ששכנה בשדרות רוטשילד 46 בתל אביב (כיום: בית השגרירות הרוסית) בעוד משמר משטרתי מפטרל בחזית בניין הצירות. הם חתכו את הגדר האחורית והניחו בחצר פצצה במשקל 15 ק"ג, בשעה 22:35 אירע פיצוץ שהחריד את הסביבה. בניין הצירות נפגע קשות, ו-3 מאנשיה נפצעו, בהם אשתו של הציר ירשוב, שנפצעה קלות, והנהג של הצירות שנפצע קשה מרסיסים בבטנו. מהדף הפיצוץ, נשברו גם חלונות מעון השגריר השווייצרי, שהיה בקרבת הצירות הסובייטית.

ממשלת ישראל מיהרה לפרסם הודעת גינוי למעשה, שבה נאמר כי הפצצה פגעה "לא רק בנציגות דיפלומטית זרה אלא גם בנפש המדינה עצמה. ייעשו כל המאמצים כדי לגלות את הפושעים וכאשר יתגלו, יובאו לדין ויבואו על עונשם. הממשלה מביעה לציר ברה"מ ולעובדי הצירות, ובפרט לאלה הנמצאים עתה בטיפול רפואי, את צערה העמוק ואת דאבון ליבה".
לאחר יממה הודיע הציר ירשוב כי לדעתו ההתנקשות היא תוצאה של התעמולה האנטי-סובייטית שמקורה בממשלת ישראל.

ב-11 בפברואר [היום, כ"ז בשבט] בשעת לילה הזעיק אליו שר החוץ הסובייטי אנדריי וישינסקי את ציר ישראל במוסקבה שמואל אלישיב ומסר לידיו אגרת המודיעה על ניתוק היחסים הדיפלומטיים בין ברית המועצות לישראל והמכנה את התנצלותה של ממשלת ישראל כ"משחק רמייה". השר אמר לשגריר כי הפיצוץ הוכיח שבישראל אין תנאים מינימליים לקיום נציגות דיפלומטית סובייטית. הציר נדרש לעזוב מיד את מוסקבה.

ציר ישראל ואנשי הצירות עזבו את מוסקבה במקביל ליציאתם של הציר ירשוב ואנשי הצירות את תל אביב. בזאת באו לקיצן קרוב ל-5 שנים של יחסים דיפלומטיים בין שתי המדינות שהתחילו בהתרוממות רוח מיד עם כינון המדינה.

נב – נראה כי יש משהו באופי הרוסי שלא נכנע בקלות לכח... האמנם???

§§§§§§§

"קוּמָה אֱלֹקִים, שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי-אַתָּה תִנְחַל בְּכָל-הַגּוֹיִם. " [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום גשום (אך נעים!) לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**